Cárcel: Entre l'ambició i la cautela

El director esportiu blanc-i-vermell qualifica «d'exquisida» fins ara la temporada de l'equip però recorda que al vestidor «no hi ha gens d'eufòria»

Cárcel: Entre l'ambició i la cautela

La ciutat somia, l'equip respon i els magnífics resultats fan que les expectatives siguin d'allò més altes. La victòria contra el Valladolid de diumenge passat va confirmar encara més que aquest Girona va de debò. Van ser tres punts soferts davant un dels grans favorits que permeten al conjunt de Pablo Machín mantenir les distàncies amb el Cadis. Els andalusos s'han convertit les últimes jornades en el principal perseguidors dels gironins, situant-se a 5 punts, i superant un Getafe que s'allunya ja 8 del Girona. Per davant, el Llevant va a pinyó fix llançat cap a Primera a un ritme, de moment, inabastable per a la resta. El conjunt valencià, que va perdre a Montilivi (2-1), està instal·lat en una situació idíl·lica pràcticament des del principi de temporada sempre amb un bon coixí respecte al segon, en aquest cas 7 punts amb el Girona. En aquest sentit, i a manca de 18 jornades per acabar la competició regular, el director esportiu blanc-i-vermell, Quique Cárcel, té clarissim que «passaran moltes coses encara». Així, al mateix temps que subratlla positivament que al vestidor del Girona «no hi ha gens d'eufòria», Cárcel assenyala que un dels objectius hauria de ser mirar d'agafar el Llevant. «Ara per ara és molt complicat però hem d'intentar ficar-los en aquesta dinàmica de pressió i de la sensació que poden agafar por». Tot i aquesta declaració d'intencions a mitjà-curt termini, el màxim responsable esportiu del Girona aposta per sobre de tot per centrar-se en el partit de dissabte a Almeria contra «un molt bon equip al qual no li surten les coses».

Les patacades dels últims anys contra Lugo, Saragossa, Osasuna i abans Almeria s'han traduït en experència i ofici per a uns jugadors que tenen molt clar que, malgrat tot el clima d'eufòria que es pugui respirar a l'entorn i entre l'afició, fins ara no s'ha aconseguit res. «Sabem les pors qui hi ha perquè hem tocat el cel i se'ns ha escapat a l'últim moment. Som conscients que això és molt llarg. Veig els entrenaments cada dia i puc ben assegurar que no hi ha gota d'eufòria al vestidor. Només es pensa en l'Almeria», explica. La bona trajectòria de l'equip fins ara fa que Cárcel només pugui tenir paraules d'elogi cap a la plantilla. «Estem en la línia correcta. En tots els partits tenim opcions i no n'hem perdut cap per més d'un gol. La temporada està sent exquisida i esperem que els partits que ens falten siguin un resum de la primera volta. Si és així, tindrem moltes ocpions», diu un Cárcel que en els seus discursos sempre evita, per qüestió de superstició, pronunciar el mot ascens.

Contra el Valladolid, el futbolista més destacat va ser un Sebas Coris per qui ben pocs apostaven que fos titular. Més d'un mes després de la seva última titularitat, contra el Nàstic, el de Tossa de Mar va tornar a l'equip i ho va fer amb nota aconseguint, a més a més, obrir la llauna amb un gol de traca i mocador. Coris havia vist com perdia protagonisme a l'equip en benefici de Maffeo i Cifuentes. Aquestes exitoses rotacions al carril, per a Cárcel, són fruit de l'alt nivell de competència que hi ha a la plantilla. «Coris va sortir de l'equip per culpa d'un procés

gripal. Contra el Valladolid torna i fa el partit que fa. Això dona seriositat i diu que qualsevol pot sortir i sumar en benefici del grup», assenyala el barceloní que destaca que de competència a l'equip n'hi ha i molta». Per a Cárcel, l'exemple de Coris és ben vàlid per a altres jugadors que «s'estan entrenant molt bé però s'han de quedar fora». «El míster cada setmana té maldecaps per fer les llistes», recorda.

El Girona va tancar el mercat d'hivern amb l'arribada de Mojica l'últim dia per tancar altes. Prèviament havia aterrat a Montilivi Pablo Maffeo i un Angeliño Tasende que, veient les dificultats que tindria per jugar, va decidir buscar una sortida i anar-se'n al Mallorca. Qui no va arribar va ser el davanter que durant tant de temps la direcció esportiva ha estat treballant per dur. L'objectiu era Rubén Sobrino (Alabès) però veient les intencions del manxec de no marxar de Vitòria es va intentar amb Chuli (Almeria). No hi va haver sort i Cárcel, d'acord amb Machín, va decidir no fer cap fitxatge de cara a la galeria i quedar-se amb els atacants que van començar la temporada. «No vam poder però cal recordar que som els màxims golejadors i no podem plorar perquè no tinguem aquest davanter», destacava. En aquest sentit, la variant de jugar amb un quadrat al mig del camp per la qual ha apostat Machín aquest any (Pons, Granell, Portu, Borja García) fa que el Girona necessiti només un davanter centre d'entrada. Últimament l'escollit és Sandaza tot i que Longo és el màxim golejador amb 8 gols. «Ara Longo i Cristian Herrera no estan sent titulars però ens aportaran molt d'aquí a final de curs».

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/02/08/carcel-lambicio-cautela/828175.html?utm_source=rss